

Segíteni Öcsinek

Írta: **Lucy Stevenson Ewell**
(Igaz történet alapján)

Ez a történet Dél-Afrikában játszódott.

Lénának kisöccse született. Lóci volt a neve. Sötét haja volt, és apró kezei meg lábai. Annyira aranyos volt!

Néha azonban nehéz volt a családnak egy új kisbabával a házban. Anya és Apa mindig elfoglaltak voltak. Lóci pedig sokat sírt.

„Anya, olvasol nekem egy mesét?” – kérdezte Léna.

„Most meg kell fürdetnem Lócit – mondta Anya. – De talán olvashatnátok egy mesét Adival.”

Léna leült a földre a kishúgával. Végiglapozgattak egy könyvet. De Anya nélkül nem volt ugyanolyan jó.

„Apa, játszol velem?” – kérdezte Léna.

„Segítenem kell Anyának a kisbabával, mielőtt munkába megyek” – felelte Apa.

Léna lebiggyesztette a száját. Anyának és Apának most már soha nincs rá ideje! Mindig csak Lócival foglalkoznak!

Hamarosan Apa elindult munkába. Anya lefektette Lócit aludni, és leült Léna és Adri mellé a kanapéra. Fáradtnak tűnt.

„Nagyon lefoglal minket Lóci – mondta Anya. – Egy kicsit

Senkinek nem volt többé ideje Lénára.

egyedül érzitek magatokat?”

Léna bólintott. Úgy érezte, mindjárt sírva fakad.

Anya megölelte Lénát és Adrit. „Lócinak most sok segítségre van szüksége, mert még nagyon kicsi. Ő még nem tud magától megcsinálni dolgokat, mint ti.”

„Tudom” – mondta Léna.

„De ha szeretnél, akkor segíthetsz nekem gondoskodni Lóciról” – mosolyodott el Anya.

„Tényleg?” – kérdezte Léna. Nagyon tetszett neki az ötlet.

„Én is?” – érdeklődött Adri.

„Te is” – válaszolta Anya.

Nem sokkal később Lóci felsírt. Amikor Anya kicserélte a pelenkáját, Léna vitte oda neki a törülközőket.

„Köszönöm!” – mondta Anya.

Másnap, amikor Lócit fürdették, Léna és Adri választották ki neki a tiszta ruhát, amit utána felvett. Cuki kis állatok voltak rajta. Odavitték Anyának, hogy fel tudja öltöztetni Lócit.

„Köszönöm!” – mondta Anya.

Léna és Adri másképpen is igyekeztek segíteni. Minden reggel kérés nélkül beágyaztak. Néha még Anya és Apa ágát is bevetették. És amikor eljött a vacsora ideje, segítettek Apának a konyhában.

„Köszönjük!” – mondta Anya és Apa.

Amikor Lóci felsírt, Léna segített megvigasztalni őt. A karjában tartotta és halkán suttogott neki. Lóci ezt még nem tudta megköszönni. De egy nap nagyot mosolygott Lénára!

Léna pedig visszamosolygott rá. Örült, hogy segíteni tud a kisöcsének, valamint Anyának és Apának is. ●

Hogyan segítet Léna a családjának?